

РЕШЕНИЕ

№ 6383

гр. София, 13.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 23.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **11472** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на В. П. Г., срещу Ревизионен акт № Р-22002218004609-091-001/11.03.2019г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – [населено място], потвърден с Решение № 1480/30.08.2019г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП, с който са установени задължения за данък върху годишна данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за 2014г. и 2015г. общо в размер на 5 912,82лв.

Жалбоподателката излага доводи за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт, поради неправилно приложение на материалния закон и липса на обективна преценка на събраните доказателства. Сочи, че неверните констатации относно началното салдо за 2014г. са довели до изключително погрешна аритметика за целия период на ревизията. В съдебно заседание се представлява от адвокат Д..Поддържа жалбата по изложени съображения.Представени са писмени бележки.Претендира разноски.

Ответникът Директор на ДОДОП - [населено място] при ЦУ на НАП оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Твърди, че не е доказано заплащането на адвокатското възнаграждение и прави възражение за прекомерност.

СГП в съдебно заседание не се представлява.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На основание Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22002218004609-020-001/08.08.2018г., изменена със ЗВР № Р-22002218004609-020-002/08.11.2018г., е възложено извършването на ревизия на В. П. Г. за установяване на данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2014г. до 31.12.2015г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22002218004609-092-001/31.01.2019г. (връчен по електронен път на 01.02.2019г.) срещу който е подадено писмено възражение по реда на чл.117, ал.5 от ДОПК. Същото е обсъдено като процесуално недопустимо, тъй като е подадено след изтичане на срока.

Ревизията приключва с Ревизионен акт /РА/ № Р-22002218004609-091-001/11.03.2019г., издаден от Фиданка С. Й. – орган възложил ревизията и М. Т. Ф., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията.

Предприетото обжалване по административен ред е приключило с издаването на Решение № 1480/30.08.2019г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП, с който се Потвърждава РА в оспорената част на установените резултати за данъка върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за 2014г. и 2015г.

Допълнително определените задължения, предмет на настоящия спор произтичат от:

- установени задължения за довносяне общо в размер на 8 004,40 лева, в т.ч. данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за 2014г. и 2015г. общо в размер на 5 912,82 лева и лихви за просрочие в общ размер на 2 091,58 лева.

В хода на ревизионното производство са направени следните относими към предмета на делото фактически и правни констатации:

Установено е, че В. П. Г. е местно физическо лице, по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗДДФЛ и като такова следва да се облага, както за доходите си получени от източници в страната, така и за доходите си получени от чужбина на основание чл. 1, във връзка с чл. 8, ал. 1 от ЗДДФЛ. Ревизираното лице е омъжена за И. И. Г. и има две деца. При извършената проверка в информационния масив на НАП е установено, че В. П. Г. е свързано лице с няколко дружества описани в ревизионния доклад. Извършвана дейност: през ревизирания период 01.01.2014г. – 31.12.2015г. е получавала доходи от трудови правоотношения, наем и свободна професия – адвокат. Констатирано е, че В. П. Г. е подала годишни декларации по чл.50 от ЗДДФЛ за периода 2014г. и 2015г.

Ревизията е повторна и е възложена в изпълнение на Решение № 961/06.07.2018г. на директора на дирекция „ОДОП“-С..

Видно от разпоредителната част, в хода на първата ревизия на В. Г. са установени задължения по чл.17 от ЗДДФЛ за 2014г. и 2015г. С РА на база съпоставка с получените доходи и извършените разходи, в режим на СИО е установено, че семейството е разполагало към 31.12.2013г. със 113 169,27лв., от които за жалбоподателката разполагаемите средства са били в размер на 56 584лв. Ревизионния акт е бил отменен с указания да се установи според твърденията на жалбоподателката, че притежава налични парични средства в брой в началото и края на всеки от периодите.

С цел установяване на обстоятелствата от значение за ревизията, органите по приходите са извършили процесуални действия, подробно описани в констативната

част на изготвения РД, неразделна част от ревизионния акт съгл. чл.120, ал.2 от ДОПК. РД е приложен на л. 37 – л. 62 от административната преписка, и съдържащите се в него констатации не е необходимо да бъдат преповтаряни в настоящото решение.

Както беше посочено настоящата ревизия е възложена в изпълнение на Решение № 961/06.07.2018г. на директора на дирекция ОДОП С., с което е отменен РА № 22221017004357-091-001 от 17.04.2018г. и преписката е върната за извършване на нова ревизия. Предмет на оспорване в хода на предходното ревизионно производство е била установената начална разполагаема сума към 01.01.2014г. в размер на 56 584,63 лева. Органите по приходите са определили същата въз основа на резултатите от извършена на лицето ревизия за периодите от 01.01.2010г. до 31.12.2013г., приключила в РА № 22221014000115-091-001 от 15.05.2015г., който не е обжалван и е влязъл в сила. С този РА на база изготвена съпоставка между получени доходи и извършени разходи е констатирано, че притежаваните от семейството парични средства в брой към 31.12.2013г. са в размер на 113 169,27 лева, с една втора от които /56 584,63 лева/ е разполагала жалбоподателката. Последната от своя страна твърди, че не била запозната с определения с този РА размер на разполагаемите средства в брой към 31.12.2013г., както и че за периода от април 2012г. до август 2013г. е изтеглила на каса повече от 700 000,00 лева и същевременно не е правила скъпи покупки. Предмет на спора са били и отразени в т.28 на таблицата за съпоставка за 2014г. разходи в размер на 53 909,37 лева.

Решаващият орган е преценил, че РА № 22221017004357-091-001 от 17.04.2018г. е постановен при допуснато съществено процесуално нарушение. Постановена е отмяна на акта и връщане на преписката за извършване на нова ревизия, като е указано от ревизираното лице да се изисква попълване на декларация и представяне на документи, доказващи налични парични средства в брой в началото и края на всеки от периодите. Указано е също така да се провери дали в действителност В. П. Г. е изтеглила сумата от близо 700 000,00 лева за периодите от април 2012г. до август 2013г. и на какво основание.

Във връзка със задължителните указания, дадени в Решение № 961/06.07.2018г. на директора на дирекция ОДОП С., на основание чл.37, ал.3, чл.53 и чл.56, ал.1 от ДОПК на В. П. Г. е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ изх. № Р-22002218004609-040-001 от 18.09.2018г., с което е изисквана декларация за наличните парични средства в брой към: 01.01.2014г.; 31.12.2014г.; 01.01.2015г. и 31.12.2015г., както и доказателства за произхода на средствата.

В хода на първата ревизия жалбоподателката е декларирала, че за ревизирувания период е получавала доходи от упражняване на свободна професия – адвокат, хонорари по дела и консултантски договори. В. П. Г. е декларирала, че към 01.01.2014г. е разполагала с налични парични средства в брой в размер на 400 000,00 лева, която сума е спестена от дейността на лицето като адвокат в предходни години. През ревизираните периоди лицето е погасявало заем към [фирма] и е изплащало сума от 2 200,00 лева ежемесечно, като заемът е с падеж м.06.2018г. Декларирани са размерите на годишната такса на обучение на едното дете, средномесечен разход на домакинството, данни за придобита инвалидност. Задълженото лице е декларирало, че притежава дялово в [фирма], ЕИК:[ЕИК] и [фирма], резултатите от проверките на които са отразени на стр.16 и 17 от РД. От второто дружество е получена информация

за върната на жалбоподателката сума през 2014г. в размер на 142 643,80 лева, която е намерила отражение в таблицата за съпоставка за същата година.

След анализ и съпоставка на представените документи и писмени обяснения органите по приходите са установили, че поради наличие на обстоятелството по чл.122, ал.1, т.2 от ДОПК са налице данни за укрити приходи или доходи на основание чл.124, ал.1 от ДОПК и до лицето е изготвено Уведомление № Р-22002218004609-113-001 от 21.12.2018г., с което е информирано, че основата за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2014г. до 31.12.2015г. ще бъде определена по реда на чл.122 – 124а от ДОПК.

Общият размер на недеklarираните доходи за 2014г. е 14 963,45 лева.

Във връзка с описаните по-горе обстоятелства на основание чл.122 от ДОПК за 2014г. е формирана данъчна основа за облагане в размер на 53 940,32 лева. Същата представлява сбор от данъчната основа на получените доходи от трудови правоотношения в размер на 1 436,00 лева; данъчната основа на получените доходи от свободна професия – адвокат и получените доходи по извънтрудови правоотношения в размер на 31 694,24 лева /след приспадане на разходи за дейността в размер на 10 564,75 лева/ и данъчната основа на недеklarираните парични средства в размер на 20 810,08 лева /несъответствието от таблицата за съпоставка за 2014г./ Така определената данъчна основа е намалена с данъчното облагане за инвалидност в размер на 7 920,00 лева, при което е установена данъчна основа 46 020,32 лева. Съгласно чл.48 от ЗДДФЛ годишното данъчно задължение е в размер на 4 602,03 лева. Тъй като е удържан авансов данък в размер на 230,25 лева и е внесен данък върху доходите на физическите лица в размер на 1 076,79 лева, остатъкът за довносяне е в размер на 3 294,99 лева.

За 2015 година на основании чл.122 от ДОПК данъчната основа за облагане е определена в размер на 59 397,32 лева. Същата представлява сбор от данъчната основа на получените доходи от трудови правоотношения в размер на 2 866,26 лева; данъчната основа на получените доходи от свободна професия – адвокат и получените доходи по извънтрудови правоотношения в размер на 19 654,05 лева; данъчната основа от получените доходи от наем в размер на 10 698,64 лева и данъчната основа на недеklarираните парични средства в размер на 26 178,37 лева. След приспадане на данъчно облекчение за инвалидност в размер на 7 920,00 лева и за деца в размер на 200,00 лева данъчната основа е определена в размер на 51 277,32 лева. Дължимият данък по чл.48 от ЗДДФЛ е в размер на 5 127,73 лева. Тъй като е внесен авансов данък в размер на 1 054,05 лева и данък върху доходите на физическите лица в размер на 1 455,85 лева, остатъкът за довносяне е определен в размер на 2 617,83 лева.

РА е оспорен по административен ред пред директора на ДОДОП-С. при ЦУ на НАП с жалба вх. № 53-04-977/17.07.2019 г. по регистъра на ДОДОП - С., която е подадена в срока по чл.152, ал. 1 от ДОПК. Същата е приета за процесуално допустима в частта относно установени задължения поради което е разгледана по същество. С Решение № 1480/30.08.2019 г. РА е потвърден като законосъобразен и обоснован.

РА е обжалван по съдебен ред пред АССГ, във връзка с което е образувано настоящото производство.

С оглед изясняване на спора от фактическа страна по делото е допусната и приета съдебно-счетоводна експертиза.

При тези факти съдът направи следните правни изводи:

Жалбата до съда е подадена в законоустановения 14-дневен срок по чл.156, ал.1 от

ДОПК, от лице с право и интерес от обжалване срещу възлагащ задължения административен акт, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Оспореният РА е издаден от компетентен орган по приходите съгласно разпоредбата на чл. 119, ал. 2 от ДОПК /ред. ДВ, бр. 82 от 2012 г./, ЗВР, РД и РА са подписани с квалифициран електронен подпис съгласно изискванията на ЗЕДЕП. Представени са доказателства пред настоящата инстанция, удостоверяващи валидното подписване на електронния документ, които не са оспорени от жалбоподателя.

РА е издаден в предписаната от закона писмена форма, съдържа разпоредителна част в табличен вид и мотиви, а съгласно чл.120, ал.2 от ДОПК РД е неразделна част от РА и направените в него констатации се приемат за мотиви и на акта.

С оглед на това съдът намира РА за валиден, като не се установяват основания за обявяване на нищожност.

При извършване на ревизията не са допуснати съществени процесуални нарушения – същата е възложена по разписания в закона ред, изпратени са до ревизираното лице искания за представяне на документи и писмени обяснения с оглед гарантиране на правото му на участие в процеса, ревизията е завършила в законоустановения срок.

Разпоредбата на чл. 122, ал. 1 ДОПК предоставя правна възможност, орган по приходите да приложи установения от съответния закон (ЗДДФЛ) размер на данъка, към определена от него по реда на ал. 2 основа, когато е налице едно от седемте, изчерпателно изброени в същата алинея обстоятелства. Правилно в конкретния случай органът по приходите е установил, че са налице основанията по смисъла на чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК. Съгласно цитираната разпоредба органът по приходите може да приложи установения от съответния закон размер на данъка към определена от него по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК основа, когато декларираният и/или получените приходи или доходи на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период.

За да е възможно констатациите на РА да се ползват с материална доказателствена сила (до доказване на противното), нормата на чл. 124, ал. 2 ДОПК изисква, наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 да е подкрепено от събраните доказателства.

Съгласно заключението на вещото лице се установява, че за процесния период на ревизията резултатът от проверката на сметката на Г. при взето предвид движение на приходите и разходите сочи на налично салдо към края на 2013г. в размер на 510 565,04лв. при изследвани 2010г.-2013г.Отчетната 2014г. е стартирала с начално салдо в посочения размер.

Следва да се има предвид обаче, че за резултатите от ревизията за периоди 2010г.-2013г. е издаден РА № Р-22221014000115-091-001/15.05.2015г., за който е установено, че е връчен по реда на чл.29,ал.7 от ДОПК на 18.05.2015г./връчен съгласно разписка на съпруга на жалбоподателката/.Срокът за обжалване не изтекъл на 01.06.2015г. и към тази дата не е подадена жалба, поради което следва да се приеме, че началното салдо на разполагаемите средства към 01.2014г. е в размер на 56 584,63лв.

След съпоставка на постъпленията от извършените разходи с РД е установено превишение на разходите над доходите както следва : за 2014г. със сума в размер на 20 810,08лв., а за 2015г., със сума в размер на 26 178,37лв.

Предвид изложеното жалбата е неоснователна и недоказана и следва да се отхвърли, като на ответника се присъди юрисконсултско възнаграждение, съобразно с отхвърлената част от жалбата на основание чл.161 от ДОПК вр. с чл.8, ал.1 от Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на 570 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София град, III – то отделение, 46-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата В. П. Г., срещу Ревизионен акт № Р-22002218004609-091-001/11.03.2019г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – [населено място], потвърден с Решение № 1480/30.08.2019г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП
ОСЪЖДА В. П. Г. да заплати на Д“ОДОП“С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 570лв.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок.

СЪДИЯ: